

БЕЛЕЖКИ КЪМЪ ГЛАВА XXIX.

¹ Schlözer, Nordische Geschichte 334, Nestor II, 326.

² Dobrovsky, Slovanka, Praha 1814, I 194,

³ Kopitar, Kleinere Schriften, Wien 1857, 319.

⁴ Вукъ Ст. Караджичъ, писмо до Дим. Фрушичъ, д-ръ по медицина въ Виена, 19, нов. 1819, J. Viени 1821 г. 8° 16 стр. (Приложение къмъ Сръбски новини за 1821 г. № 68). Додатак к Санктпетербургскимъ сравнителнимъ рѣчницима свују језика и нарѣчија с особитимъ огледима бугарскогъ језика, Виена 1822, 4°. 54 стр.

⁵ Шафарикъ, Gesch. der slav. Sprache und Literatur. Ofen 1826 (новъ отпечатъкъ, Прага 1869) 23, 223. Първото известие за бълг. писменостъ ни дава въ 1829 г. Копитаръ, Albanesische, Walachische und Bulgarische Sprache, Jahrbücher der Lit. 46 т., 66 и сл. (9 книжки).

⁶ Гръцки училища въ 1820 и нататъкъ има въ Свищовъ, Търново, Котелъ, Сливенъ, Ямболъ, Пловдивъ; въ Македония (около 1845 г.) — въ Воденъ, Битоля, Ресенъ, Охридъ, Струга, Струмица, Сересъ, Валовище, Мелникъ и т. н.

⁷ Априловъ, Денница новоболгарскаго образованія, Одеса 1841 г. стр. 71.

⁸ Въ Темешваръ при гръцката църква има следниятъ надписъ: „Ἐσούστης Ζλάτκος φιλογενής Ἑλλήν ἀπὸ Γάμπροβον“ — Елинь Златко отъ балканския градъ Габрово, може би, потомъкъ на нѣкой марафонски герой. Раковски, Горски пѣтникъ, 269.

⁹ Венелинь, О зародышѣ болг. литературы (Москва 1838, 18).

¹⁰ Вж. моята Bibliographie № 182. Εὐαγγέλις να γοσποδα μπογα η спаца να σε γο Ιησουσα Χριστω, σιγα νοβο τυποσανο να μπογα ρσκοι εζυκ, ζα σε коα νε δελια ου γοδινα до γοδινα со рет. Преписано η διωρτωσανο от мене Паула Ιεροмонах, μποζιγροпскиη πρωτοσυγγελ ροδομ Βοδενска (επαρχία), от село Коникова. Σολон. Σταμπα Κυριακοβα Δαρζηλεν, 1852 4°. Неизвѣстно ми е, дали печатането на това куриозно издание е завършено; азъ видѣхъ само заглавието и началото. Иеромонахъ Павелъ следъ това станалъ архимандритъ на Св. Гробъ и въ 1865 г. дохождалъ въ Прага вече съвсемъ престарѣлъ; той съвсемъ не е билъ погърченъ българинъ, но усърдно следилъ за възраждането на отечеството си.

¹¹ Филологъ Икономосъ напечаталъ въ своя Δοχίμιον περὶ τῆς πλησιεστάτης συγγενείας τῆς σλαβονοροδσικῆς γλώσσης πρὸς τὴν ἑλληνικὴν, Спб. 1828, III, 439—501, нѣкои староеолийски паметници — български молитви и поговорки съ гръцки букви! Вж. Венелинь op. cit. 18 и сл.

¹² Напр. „Да те пази Богъ отъ влашки вълци и отъ бѣломорски гърци“.